

Statsbaneudvalget af 1911, som det officielt hed, altsaa Jernbanekommissionen, var der stillet Forslag om, at al Tantième skulde bortfalde, og det har glædet mig, at den højtærede Minister har fulgt Kommissionens Forslag i det Lovforslag, som er blevet forelagt i det andet Ting. Jeg vil gerne nu tillade mig at rette den Opfordring til den højtærede Trafikminister, der jo skal approbere alle de Lønningsreglementer, som kommer til at gælde Privatbanerne, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man ogsaa der fik Tantièmespørgsmaalet ud af Verden. Jeg tror, at Forholdet er saaledes, at det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at der gives Tantième til de højst lønnede, derimod ikke til de lavest lønnede. Det kan kun fremkalde Misundelse og Forbitrelse og er efter min Opfattelse en grumme uheldig Lønningsmaade.

Dernæst vil jeg gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister med Hensyn til det Lovforslag, der har været talt om, og som jo egentlig er blevet absolut nødvendigt, selv om det endnu ikke er forelagt Rigsdagen, nemlig et Forslag til Ændring af Lov Nr. 56 af 26. Marts 1898 om Skade ved Jernbanedrift ved Ildebrand. Som det høje Ting ved, er der faldet en Højesteretsdom, som har haft til Følge, at Privatbanerne og for Resten ogsaa Statsbanerne er højst uheldigt stillede, og jeg antager, at det som Følge af denne Højesteretsdom vil være nødvendigt, at man faar et saadant Lovforslag vedtaget inden denne Samlings Slutning. Jeg vilde anse det for i højeste Grad farligt, ikke mindst for Staten, hvis vi skulde slutte denne Samling uden at faa et saadant Forslag vedtaget, for der samles efterhaanden overfor Privatbanerne og maaske ogsaa overfor Statsbanerne en Række Krav, som man aldrig mente kunde være fremkommet, men som efter denne Højesteretsdom vil blive fremsat. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi faar dette Lovforslag frem; det har sin store Interesse for Statsbanerne. Jeg kunde maaske gerne tilføje, at den Stilling, vi er komne ind i der, maaske i nogen Grad skyldes den Stilling, Trafikministeriet i tidligere Tider har indtaget overfor de fremkomne Skadeserstatningskrav. Men saa meget større Anledning er der til at faa Forholdene ændret.

Jeg har endvidere en lille Forespørgsel til den højtærede Trafikminister. Som de Herrer erindrer, fik vi i Fjor vedtaget et Lovforslag om, at Frederik den Syven-

des Kanal skulde lukkes. Landstinget foreslog at give Ministeren en almindelig Bemyndigelse til at anvende et Beløb, ikke større end det, Lovforslaget omfattede — saa vidt jeg husker lidt over 5,000 Kr. Folketinget syntes ikke om at give Ministeren denne Bemyndigelse og vedtog, at Lukningen skulde foretages. En privat Mand har for øvrigt allerede i Fjor rettet flere Forespørgsler om Køb eller Leje af Arealet deroppe. Naar man faar oplyst, efter at Lovforslaget var til Behandling i Rigsdagen, at Løgstør Kommune har forlangt 75,000 Kr. for at overtage de Arealer og Ejendomme, Staten har derovre, og naturligvis tillige de tilhørende Forpligtelser, og at en privat Mand har tilbudt Staten 15,000 Kr. for at overtage dem, og Kalkulationerne i Lovforslaget gik ud paa, at Staten vilde have en aarlig Udgift af 3,000 Kr. ved at beholde Arealet, er det mig ganske ufatteligt, at vi ikke faar Besked om, hvorvidt Staten vil afhænde det eller beholde det med samt de Udgifter, det medfører.

Jeg vil endnu rette en Henvendelse til den højtærede Trafikminister med Hensyn til Overfartsforholdene ved Hvalpsund. Den Sag er snart 5 Aar gammel og har været paa Vej til sin Løsning, men har mødt Forhindringer baade i Rigsdagen og for øvrigt — det indrømmer jeg — ogsaa andre Steder. Men naar den højtærede Minister har sagt i det andet Ting, at Aalborg og Viborg Amtsraad var imod det Forslag, der forelaa, tror jeg at turde sige, at den Sag vistnok aldrig har været til Behandling i noget af disse Amtsraad. Jeg tror at turde sige med Sandhed, at Interessens derfor er i temmelig stærk Stigen baade i Aalborg og Viborg Amt, at de Folk, som bor i Nærheden, er i høj Grad interesserede i at faa Forholdene betydelig forbedret, og at den Ordning, der paatænkes, nemlig en Foranstaltning, hvorved almindelig Landevejstrafik kunde overføres, vil spare paa Skillingen og lade Daleren springe, idet det temmelig sikkert vil være en daarlig Anvendelse af Statens Midler at bruge dem til en saadan lille Foranstaltning. Dette bekræftes ogsaa deraf, at der er indbragt et privat Lovforslag om en Bane paa Salling, som skulde støde til Sundsøre paa den modsatte Side af Hvalpsund. Jeg vil meget anbefale den højtærede Minister at stille sig saa velvilligt som paa nogen Maade muligt til denne Sag. Kunde man have faaet en Bevilling fra Staten, saaledes som der saa tidt gives Bevillinger, paa Betingelse af, at de in-